

„Kohtumine“

1. „Vaid see, kes märke kõnnib siin, sell hing ja aju kui vaktsiin.
Ja see, kes märkab, teisi aitab, seda elu hiljem paitab.
Mängib Siber varsti palli, väravasse saame palli.
Või on hoopis vastupidi, saab siin keegi ninapidi!

2. Sõda pole seekord mäng, selle mängu nimeks nälg.
Koorik leiba annab paugu, tehes tehhi „väikse“ augu!
Sood ja metsad süüa täis, kes meil jõhvikal siin käis.
Laisaks muutunud see maja, seda sõda ongi vaja !

3. Laua taga vaene-rikkas, tärkab naine igas plikas.
Koeri on meil maja täis, hunt kui tuleb – püksid täis!
Ründab hunt diagonaali, elus näinud vertikaali.
Austab hunt nii ööd kui udu, aga näeb, et ees on sudu!

4. Käis ta soos kui oli väike, nahka kõrvetas tal päike.
Kissis silmad vastu tuult, loe mõtteid tema suult!
Ulub hetkel nähes kuud, annab maale vaikselt suud.
Koeri, lambaid majad täis, hunt teil külas täna käis.

5. „Справедливо“ – on üks sõna, karm ta tähendus ja kõla.
Minna tuleb oma teed, seal kus mäed ja puhtad veed!
Vaikus paitab praegu maad, ahvilt õppetunni saad,
Koeral murrab ahv ju kaela, ära hundi üle naera!

6. Hunt ei kisa, hunt on vait, terav meel ja terav taip.
Ründab siis kui ta on kindel, terve elu on ju rindel!
Üsna kurb on täna tuju, ära sina sinna uju.
Kuu on hundile kui valgus, teile hunt on teine algus! „

See luuletus on kirjutatud 08.02.2016 ning on esimene luuletus, mis kirjutatud eesti keeles. Algul tahtsin nimetada seda „Musu“ ks, kuid otsustasin minna diplomaatilisemat teed ja panin nimeks „Kohtimine“. Seda luuletust võib pidada minu eestikeelse loomingu alguseks. Vene keeles on muidugi kirjutatud juba mitu aastat. Eelnevalt pole leidnud motivatsiooni kirjutada miljonilisele publikule, kui kõrval on tükk maad suurem auditoorium! Aga eks iga inimene teeb vigu! Minu siirad vabandused eesti rahva ees! Luban, et kirjutan ka edaspidi eesti keelt mitte „unarusse jättes“!

Lugupidamine

Autor: Mühka – Must üksik hunt kes austab

Kirjutatud:08.02.2016

Korrektor: Seitse

Mühka luule: www.atnobe.ee/luule